

Barcelona, 21 novembre 2017

L'informe de diagnosi sobre el sensellarisme a Barcelona detecta un augment de les persones sense llar però també dels recursos d'atenció

L'informe de la Xarxa d'Atenció a Persones sense Llar alerta que la bombolla dels lloguers dificulta l'accés a l'habitatge de les persones sense llar

La Diagnosi 2017 forma part d'una sèrie d'informes bianuals elaborats per la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar (XAPSLL), que agrupa 36 entitats de l'àmbit més l'Ajuntament de Barcelona. Els informes permeten aportar coneixement sobre les tendències del sensellarisme a Barcelona i sobre els perfils i necessitats emergents entre les persones sense llar. A més, en l'edició 2017 es combina informació quantitativa i qualitativa per tal de millorar el coneixement sobre les pressions que rep el sistema d'atenció a persones sense llar: l'augment del sensellarisme a escala europea, l'estat del mercat de lloguer a Barcelona i l'anomenada "crisi dels refugiats".

L'informe s'estructura en sis capítols: el primer explica la metodologia; el capítol dos, l'evolució de les dades sobre persones sense llar a Barcelona; el tercer capítol informa sobre la resposta de les entitats públiques i privades a l'augment del sensellarisme; el capítol quatre analitza les dificultats per accedir a un habitatge a Barcelona de les persones que atravessen una situació de sense llar; el cinquè capítol analitza les dificultats per accedir a un habitatge de les persones sol·licitants d'asil, i finalment, el sisè capítol descriu com les definicions sobre sensellarisme provoquen que les dones estiguin infrarepresentades a les estadístiques.

El dia 22 de novembre entre les 9:30 i les 11:30 h al Palau Macaya tindrà lloc la presentació i debat de l'informe a càrrec de les autores i autors. La inscripció està oberta a tots els públics i es pot realitzar a través [d'aquest enllaç](#), ja que les places són limitades. L'edició del 2017 de la diagnosi ha estat redactada per Ana de Inés, Laura Guijarro, José Tello i Albert Sales, combinant coneixement procedent de la recerca acadèmica amb el de professionals d'atenció directa.

El document es podrà consultar íntegrament en [aquesta web](#) en la qual també estan disponibles les anteriors diagnosi elaborades per la XAPSLL.

Algunes de les principals línies d'anàlisi de la Diagnosi 2017 són les següents:

1. El sensellarisme augmenta a Barcelona alhora que augmenten els recursos d'atenció a persones sense llar:

Entre els anys 2008 i 2013 es va produir un fort augment del nombre de persones en situació de sense llar a Barcelona i, malgrat una lleu estabilització de les xifres entre el 2013 i el 2015, el sensellarisme torna a augmentar a la ciutat. La preocupant tendència ascendent en el nombre de

persones sense llar és un fet a tots els països de la Unió Europea excepte a Finlàndia, segons un informe de 2017 de FEANTSA, la Federació Europea d'organitzacions de sensellarisme.

A Barcelona, cada nit dormen al carrer al voltant de 1.000 persones. En el recompte realitzat per la XAPSLL el 17 de maig de 2017 es van localitzar 1.026 persones pernoctant a la via pública, una xifra molt propera a les 962 persones contactades pel Servei d'Inserció Social de l'Ajuntament de Barcelona. El mateix 17 de maig, als recursos de la XAPSLL - centres residencials i pisos de programes públics i privats - passaven la nit 2.006 persones. Si afegim les 417 persones pernoctant en assentaments i estructures informals instal·lades en solars, un total de 3.383 persones viuen una exclusió extrema de l'habitatge a Barcelona.

En els darrer anys, doncs, s'ha registrat un increment en el nombre de persones dormint al carrer, passant de les 658 persones detectades al primer recompte ciutadà realitzat l'any 2008, a les 1.026 del recompte de 2017. En paral·lel, els recursos de la XAPSLL creixen progressivament de les 1.129 persones allotjades la nit del recompte de 2008 a les 2.006 allotjades el 17 de maig de 2017.

A més, els equipaments augmenten en qualitat, prioritzant el creixement de recursos d'habitatge de petita escala com els pisos d'inclusió i el Housing First, un model de recent implantació a la ciutat que ja compta amb 126 pisos gestionats per diferents entitats i que posa l'habitatge al centre de la intervenció amb persones sense llar. També s'han obert dos nous centres col·lectius especialitzats en l'atenció a famílies i a persones que experimenten problemes de salut mental.

2. La bombolla dels lloguers dificulta l'accés a l'habitatge de les persones sense llar i de les entitats de la XAPSLL.

A través d'entrevistes realitzades a persones en situació de sense llar i a professionals de serveis d'habitatge de la XAPSLL, l'informe desgrana les dificultats a les quals s'enfronten a l'hora d'accedir a un habitatge a Barcelona.

A causa de la manca de lloguers assequibles a la ciutat, les estades als centres d'atenció per persones sense llar es prolonguen i les llistes d'espera es congelen. Les persones ateses als centres i pisos de la XAPSLL no poden finalitzar la seva estada en aquests perquè no tenen accés a un habitatge a causa dels alts preus de lloguer a Barcelona i han d'estar més temps del que seria necessari als recursos d'atenció. Al mateix temps, les persones que haurien de ser ateses per aquests centres romanen a l'espera que hi hagi places lliures augmentant el nombre de persones en situació d'exclusió residencial severa.

3. Els fluxos migratoris tenen cada cop més impacte sobre el sensellarisme.

L'estudi dedica un capítol a la relació entre les polítiques d'acollida a persones sol·licitants d'asil i el sensellarisme. El nombre de persones sol·licitants d'asil ha augmentat fortament els últims anys a la Unió Europea, només el 2016 es van rebre més d'un milió de sol·licituds segons dades de l'Eurostat. La legislació espanyola ha establert un programa d'acollida per persones sol·licitants d'asil que els hi cobreix les necessitats primeres durant 18 mesos mentre es resol la sol·licitud.

En la segona i tercera fase del procés d'acollida les persones sol·licitants han de cercar un habitatge al mercat de lloguer amb els ingressos que els hi facilita el programa i que són, per exemple, de 376€ per persones individuals i de 565€ per famílies de tres membres. En el procés d'accedir a un habitatge en el mercat immobiliari les persones sol·licitants d'asil es troben amb moltes barreres que, segons relaten, tenen a veure amb els alts preus de lloguer, els prejudicis sobre les persones estrangeres i les dificultats que els hi provoca el mateix programa d'acollida que només els garanteix uns ingressos durant 18 mesos. A conseqüència d'això, les persones sol·licitants d'asil acaben en situació de sensellarisme i estan sent ateses cada vegada més per les entitats que atenen persones sense llar.

4. Les dones en situació de sense llar estan infrarepresentades a les estadístiques.

L'estudi cita investigacions europees que han analitzat l'efecte de les definicions sobre sensellarisme en la invisibilització de les dones sense llar. La majoria de països de la Unió Europea només consideren com a persones sense aquelles que dormen al carrer i en equipaments d'atenció. Però precisament les dones que es troben en situació de sense llar tendeixen a evitar aquest tipus de recursos i el nombre de dones sense llar es podria estar infravalorant.

Les trajectòries de les dones sense llar estan més vinculades a la violència de gènere i a càrregues familiars que les trajectòries dels homes. A més, és més probable que les dones, quan han de fer front a una situació de sensellarisme, utilitzin xarxes de suport informal com les relacions familiars i d'amistat. Les dones que viuen sota amenaça de violència masclista o a casa d'amics o familiars també són dones sense llar i són aquestes precisament, segons afirma l'estudi, les situacions que menys s'han estudiat.

Contacte: xapsllb@gmail.com

+ info:

<http://recompte.barcelona/>
www.sensellarisme.cat